

bé la rectificació de les desproteccions que han afectat altres espais naturals protegits –en divers grau– per permetre-hi algun tipus d'edificació. Finalment, la proposició feia referència “a la protecció del sòl rústic”, el qual està amenaçat greument “pel procediment de declaració d'interès general [de moltes obres que s'hi han fet] que ha possibilitat la desfiguració paisatgística del nostre fora vila”. La protecció que demana el GOB s'impossibilitaria la construcció de nous centres comercials, nous camps de golf, nous centres d'oci de modalitat de parc temàtic i s'asseguraria una màxima protecció per tot l'entorn del Monestir de la Real (Palma), amenaçat actualment per la propera construcció del nou hospital públic de referència.

Per banda de l'executiu, contestà a Blázquez el conseller de Medi Ambient, Jaume Font, el qual assegurà que mai no s'havia fet tant pel territori i la naturalesa com amb el Govern de Jaume Matas, alhora que es mostrà radicalment en contra de la proposició perquè, al seu entendre, és “d'escassa solvència tècnica, política i argumental”. Per al conseller, la proposta “és conseqüència d'una lectura de la realitat més influïda per apriorismes ideològics que no pel coneixement dels fets reals”. “Aprovar aquesta proposta –concloué Font– ens conduiria a la paràlisi absoluta de la societat.” Per aquestes raons, entre d'altres, el Govern s'oposà a l'admissió a tràmit de la proposició. Posteriorment, el portaveu del PP, Joan Huguet, insistí amb arguments semblants per defensar el vot negatiu.

Els portaveus de la resta de grups votaren que sí. El representant d'UM, Miquel Nadal, considerà “de justícia” que una iniciativa popular pugui ser discutida al Parlament, tot i que precisà que el seu grup “té discrepàncies” amb la proposta. La portaveu del PSOE, Francina Armengol, instà Matas “a posar fi a la situació de crispació social de molts ciutadans que s'han hagut d'organitzar per fer front a un govern de dreta”. Maria Antònia Vadell, del PSM, recalca el “cinisme del PP, que acompanya la destrossa del territori amb un discurs de protecció”. Pel que fa a EU-Verds, Margalida Rosselló es mostrà “absolutament d'acord” amb la proposició. “Vivim la legislatura que ha com-

portat la major destrossa del territori que mai s'ha patit a Balears”, va denunciar.

Mobilitzacions. La derrota parlamentària de les plataformes socials encapçalades pel GOB ben bé pot convertir-se en el tret de sortida d'un moviment de mobilitzacions *in crescendo* que arribi al cim poc abans de la cita electoral del mes de maig. Si més no, això sembla a hores d'ara. La idea és aprofitar la proximitat de les urnes per fer una gran manifestació en contra de la política mediambiental i urbanística del PP, a l'estil de la manifestacions de Palma del febrer del 2004 o de la d'Eivissa del febrer d'enguany. En ambdós casos es reuniren milers de persones –unes 50.000 i unes 20.000, respectivament– en contra de les obres viàries. Ara es tractaria de mobilitzar la gent perquè prengui consciència de la necessitat que, al parer de les plataformes socials, el PP no revalidi la seva majoria absoluta. L'Obra Cultural Balear (OCB) aplica des de fa mesos una estratègia d'aquesta mena, pel que fa a la defensa de la llengua i cultura: organitza actes locals a cada poble que culminaran amb una manifestació a Palma poc abans de les eleccions. No consta si hi ha converses entre GOB i OCB per unir esforços i mobilitzacions o bé si cada part anirà pel seu costat. En qualsevol cas, les plataformes que han assolit les 30.000 signatures de la proposició de llei és segur que seguiran en peu de guerra. A Mallorca s'han agrupat totes sota el nom de “Salvem Mallorca” (formada per GOB, Amics de la Terra, Plataforma “Son Real no té preu”, Plataforma Autovia No, Plataforma “No al Segon Cinturó”, Salvem la Real, SOS Can Vairet, Plataforma en defensa de Carnatge, Plataforma “Desdoblament sí - autovia no” i Plataforma pel Parc de les Vies), que és el lema sota el qual actua des de fa mesos, organitzant festes reivindicatives, recollida de signatures, etc. A Eivissa són el GEN-GOB, l'Institut d'Estudis Eivissencs, Amics de la Terra, Plataforma Eivissa al Límit i la Plataforma “No volem autopistes”. Des de Menorca s'hi han afegit el GOB i la Plataforma contra l'ampliació del Port de Ciutadella.

Miquel Payeras

All i pebre

Qui pagarà la festa?



Pere Martí

De tant en tant, però mai quinze dies abans d'unes eleccions, els partits polítics es posen d'acord i fan un acte solemne per signar

un acord de consens sobre la necessitat de limitar la despesa electoral. Tothom sap que aquesta mena d'acords no passen de ser declaracions de bones intencions que la realitat sempre acaba desmentint, sobretot quan arriba una campanya electoral. Els partits amb potencial econòmic gasten molt més del que està acordat, i els partits amb la caixa més petita es queixen, però si la tinguessin plena, també s'ho gastarien tot i més.

Aquests dies Catalunya viu una campanya electoral de les més intenses que es recorden, amb una tensió política evident perquè tothom juga al tot o res, però sobretot amb un desplegament de mitjans dels partits mai vist fins ara. Les campanyes d'Artur Mas i de José Montilla pulveritzen de llarg qualsevol limitació de la despesa i els mitjans que utilitzen dispararan molt i molt amunt la factura. No és només la distribució massiva del DVD de CiU el que comporta una gran despesa, perquè al cap i a la fi, segons la federació nacionalista, estem parlant de 60.000 euros, sinó sobretot els actes multitudinaris, l'escenografia que els acompanya, els càterings per als dinars massius, sopars sectorials o berenars amb la tercera edat.

En campanya es fa evident que difícilment hi haurà mai una llei de finançament de partits realment eficaç i que posi límit a aquesta apoteosi barroca de la despesa. Si és cert que les campanyes electorals només serveixen per condicionar el vot al 3 per cent de l'electorat, perquè la majoria de ciutadans ja té decidit el vot, és absurd que els partits concentrin aquest elevat grau de despesa en quinze dies.